

Arbetsmiljön - en fråga om attityd?

Det är ingen nyhet att montörer och lagledare förväntas att delta i företagets rationaliseringar. Dessa rationaliseringar har för det mesta inneburit en åtstramning för oss själva då vi "på bästa möjliga sätt" skall lösa upplägget med monteringar på våra balanser. På min egen bana har detta resulterat i att samtliga balanser (förutom en som är bedömd som grön) förblivit gula, det vill säga att de med Arbetsmiljöverkets ord är så dåliga att: "belastningarna i arbetet har en sådan storlek och karaktär att flera arbetstagare riskerar att drabbas av belastningsbesvär på kort eller lång sikt."

INGET UNIKT

Inte nog med att sammansättningen av de olika lagens monteringar inte lever upp till arbetsmiljöverkets riktlinjer, vi fortsätter att arbeta i våra små rotationer som företaget drev igenom mellan 2006 och 2008. Små rotationer och dålig ergonomi är inte unikt för 1:6-an utan de flesta i fabriken känner nog igen denna utveckling. I början av dessa försämringar kan man minnas att arbetare reagerade och protesterade mot det nya arbetssättet på flera håll men eftersom facket inte lyckades stå emot dessa försämringar har man idag i stort sett slutat att trycka på skyddsorganisationen i brist på hopp. En viktig del i att skapa en bra arbetsplats är att det finns sammanhållning mellan arbetare och en stark fackförening som företräder dessa. Jag blir därför förvånad över hur tidningen Solsidan, som företaget ger ut genom de så kallade "ambassadörerna", helt förbigår detta.

GODHJÄRTADE CHEFER?

Där väljer de hellre att tala gott om företagsledningen och skriver om hur "godhjärtad" en högt uppsatt chef är och tidningen försöker få läsarna att tro detta har någon relevans för oss som anställda. Chefen kanske verkligen är hur underbar som helst som människa men vad gör det när det alltid är vinsten

som avgör hur företaget väljer att leda och fördela arbetet? Man måste komma ihåg att arbetsgivaren och vi arbetare har olika intressen att försvara och då är enskilda individers personligheter faktiskt rätt irrelevant.

"GLÄDJE OCH POSITIVITET"

Solsidan verkar överhuvudtaget arbeta för att ta bort fokus på att kämpa för vår arbetsmiljö genom att publicera artiklar som berör vad anställda har för attityder. Vi skall b.l.a. " hitta tillbaka till den goda Volvoandan och den goda glädjen" men då undrar jag hur man skall kunna göra det när förutsättningarna för detta inte finns? Det är ju stressen och den tuffare ergonomin som ligger i grunden för att arbetare inte längre känner sig lika positiva inför sina arbeten. När man i Solsidan uppmanar till att vi skall "arbeta med glädje och positivitet" så innebär detta faktiskt att tidningen indirekt skyller på att det är fel på arbetarna om de inte förmår uppnå detta. Det man faktiskt menar är: "Det är fel på dig som individ för du är negativ och har problem".

SÄG IFRÅN!

Att så är fallet blir ännu mera tydligt när Solsidan i senaste numret intervjuar vår vice platschef som "har bestämt sig hur hon skall se på sitt arbete och sin arbetsplats fast det naturligtvis inte alltid är så enkelt för alla". Visst väljer alla själva hur man ser på saker och ting men innebär det att folk som protesterar och handlar är negativa? Om det finns saker som är fel skulle jag snarare säga att de som säger ifrån är mer realistiska. Det är i tider som dessa som vi verkligen bör trycka på vår fackförening för att förändra det som som har störst betydelse för oss, vår arbetsmiljö. En sådan kamp kan endast ske den fackliga vägen, genom en organisation som inte står i beroendeställning till arbetsgivaren och inte genom att smöra för cheferna.

Alexandra S, 1:6

Slut med industribussar?

Västtrafik funderar på att lägga ner industribussarna till Volvo Torslanda. Något märkligt i dessa tider av trängselskatt och behov av att öka det kollektiva resandet.

Rykten om detta har gått ett tag och orsaken är enligt Västtrafik att de bussar som går till Volvo kör tomma tillbaka till stan, ett problem som inte är särskilt nytt. Som svar på en Facebookfråga om hur de tänker svarar Västtrafik:

"Inget är färdigt eller beslutat, men vi hoppas få till en kombination där Gul, Röd och Lila express ersätter flertalet industrilinjor i högtrafik och att någon linje kryssar runt på Hisningen..." Västtrafik försäkras dock i samma svar att allt kommer att bli bra: *"viktigt är dock att detta planeras så att ingen av resandegrupperna förlorar betydande resmöjligheter, nödvändig turtäthet eller får oförsvarbart längre restid"*

Det är alltså OK om vi förlorar resmöjligheter så länge

förlusten inte är "betydande" liksom att vår restid blir längre bara förlängningen inte är "oförsvarbar". Med tanke på vilka beslut de beslutande brukar kunna försvara känns det inte särskilt lugnande...

Ännu är inga beslut fattade och det bör finnas en chans att påverka både tjänstemän och politiker att inte försämrade kollektivtrafiken till Volvo. Åtminstone om vi hjälps åt att ställa frågor och säga ifrån

Ju fler som hör av sig till Västtrafik antingen genom Facebook, deras hemsida, vasttrafik.se, eller ringer 0771 41 43 00 och säger vad de tycker om att få sämre resväg till jobbet, desto större chans att de inte genomför försämringarna.

Förhandlingsinfo

I början av april slöt IF Metall och Teknikföretagen ett centralt avtal. Efter ett centralt avtal ska löneökningarna läggas ut i lokala förhandlingar där även lokala påslag kan förhandlas liksom andra frågor som arbetstakt, arbetstider och arbetsorganisation. Eftersom det snart gått tre månader undrar många vad som händer i de lokala förhandlingarna. **Kvasten** har därför gjort en sammanställning av all information vi hittills snappat upp om de viktigaste kraven Verkstadsklubben driver i förhandlingarna och hur de tänker sätta press på företaget för att få igenom dessa krav. De punkter vi fått fram är:

-
-
-
-
-

Ytterligare information mottages tacksamt.



In från Uddevalla...

Tisdag 25 juni rullade den sista C70-bilen ut ur Volvos fabrik i Uddevalla som nu läggs ner för andra gången. Fabriken byggdes med statligt stöd och togs i bruk 1988. Den var då Volvos skyltfönster och tog emot besökare från hela världen som ville se hur det gick till att bygga bilar utan löpande band.

Denna verksamhet varade bara i fem år och Uddevallaverken lades ner 1993. År 1995 togs produktionen upp igen i ny skepnad och fabriken har funnits i olika former och med olika ägare för att nu, 2013 åter läggs ner av Volvo Personvagnar.

Nedläggningen verkar ha varit bekymmersam. För att hålla igång fabriken in i det sista har Volvo lockat med 5 000 kronor extra i månaden för alla som är borta högst 14 timmar per månad under de fyra sista månaderna, oavsett om det gäller sjukdom eller vård av barn.

– Det är det enda vi fått, så folk går hit även om man har feber eller magsjuka, sa en av de anställda till tidningen Bohuslänningen i förra veckan.

Snart kommer ett drygt hundratal av dem som blivit av med sina jobb i Uddevalla att börja jobba här på Volvo PV i Göteborg. Det kommer att bli en tuff omställning för många, både vad gäller reserter och arbetsuppgifter. **Kvasten** hälsar ändå alla nya arbetskamrater från Uddevalla välkomna och hoppas att ni ska finna er till rätta här.

... och ut från Lernia

Så var det dags igen, de flesta av våra Lerniaanställda arbetskamrater åker ut ännu en gång. Även om det var beslutat från början är det ändå tråkigt att bli av med många arbetskompisar och vi hoppas att få se er snart igen. Men då helst då som Volvoanställda med fasta anställningar. Systemet med bemanningsanställda gynnar varken dem som är anställda i bemanningsföretag eller de som har fasta jobb, bara arbetsgivarna som kan använda denna mänskliga buffert för att minska marginalerna i verksamheten..

Att våga tänka besvärliga tankar

– Tio bilfabriker bör stängas i Europa. Det är en slutsats i den årliga bilrapporten från konsultfirman AlixPartners som kom härom veckan. Den ekonomiska kris som började 2008 har inte släppt greppet över Europa och bilindustrin går fortfarande på knäna.

Sex av tio biltillverkare använder idag mindre än 75 procent av kapaciteten i fabriker, en kraftig ökning på bara två år. Värst drabbade är tillverkarna i Sydeuropa men att vi på Volvo sluppit oroa oss för våra jobb i ett par år nu är inget vi kan slå oss till ro med.

Det känns som mer än en slump att samtidigt som Volvo stänger i Uddevalla börjar den första Volvofabriken i Kina producera och det är på sin plats att vi tillsammans börjar

fundera över hur framtiden ser ut för våra jobb med detta i bakhuvudet.

– Jag vågar inte ens tänka på hur det skulle gå annars. Så svarar Volvo Verkstadsklubbs vice ordförande Glenn Bergström i Göteborgs Posten på frågan om vad som händer om Volvo inte lyckas i Kina. Det är *ett* sätt att se på framtiden, företagets sätt. Att Volvo PV:s ägare anser att framtiden finns i Kina är inte så konstigt, det är ju där de själva finns. Men med tanke på hur det ser ut i världsekonomin vore det nog ganska bra om vi och vår fackliga organisation vågar tänka självständigt och börjar förbereda oss för de olika hot mot våra jobb som ligger framför oss. Vi kan inte räkna med att direktörerna sköter tänkandet åt oss. Det kan ju rent av hända att vi tänker i olika banor.

Lars Henriksson

Många tack...

...till alla er som stöttar **Kvasten** ekonomiskt! Genom era bidrag, stora som små, kan vi fortsätta trycka **Kvasten**. Särskilt kul är det när någon tar initiativ och samlar in pengar på sin avdelning då och då.

Kvasten ges ut av folk som jobbar på Volvo Personvagnar i Torslanda. Ansvarig utgivare: Lars Henriksson
Vill du ha **Kvasten** i din e-post? Skicka mail till kvastentips@hotmail.com